

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ І АУДИТУ
Кафедра обліку у виробничій сфері

КУРСОВА РОБОТА

З дисциплін «Фінансовий облік» і «Управлінський облік»
на тему:

**«Облік адміністративних витрат та напрямки його
вдосконалення»**

Студентки 4- го курсу групи ОП -42
напряму підготовки 6.03.05.09 «Облік і аудит»
Драгун А.В.

Науковий керівник: к. е. н. доцент
Назарова І. Я.

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Оцінка ECST _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(Прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(Прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(Прізвище та ініціали)

Тернопіль, 2016

ЗМІСТ

Вступ.....	2.
1 Поняття, склад та класифікація адміністративних витрат.....	4.
2. Організація обліку адміністративних витрат.....	10.
3. Особливості синтетичного і аналітичного обліку адміністративних витрат.....	15.
4 Шляхи вдосконалення обліку адміністративних витрат.....	19.
Висновок.....	22.
Список використаних джерел.....	24.

ВСТУП

В сучасних економічних умовах однією з передумов ефективного функціонування підприємства є здійснення виваженої облікової політики, що дає можливість підприємству найбільш раціонально використовувати фінансові, матеріальні та трудові ресурси.

З переходом Українина національні стандарти бухгалтерського обліку суттєво змінилися підходи до формування в обліку інформації про понесені підприємством витрати. Формується лише виробничасобівартість, яка складається з прямих виробничих витрат та частин загальновиробничих витрат, пов'язаних з управлінням та організацією виробництва. Повна собівартість продукції, до якої крім вищезгаданих витрат додаються й адміністративні витрати та витрати на збут, знаходиться в компетенції управлінського обліку.

В структурі витрат підприємства важливе місце посідають адміністративні витрати.

Удосконалення організації та методики ведення бухгалтерського обліку адміністративних витрат нерозривно пов'язано з вирішенням таких питань: визначенням складу адміністративних витрат, обґрунтуванням більш раціональних методів їх розподілу, створенням відповідних передумов покращення обліку адміністративних витрат; організацією їх обліку.

В останній час методика обліку адміністративних витрат зазнає критичних оцінок, пропонуються шляхи їх удосконалення. В Україні ведеться велика робота по наближенню бухгалтерського обліку і контролю до міжнародних стандартів. Не менш актуальною є організація контролю адміністративних витрат. Зрушення в економіці, зміна суб'єктивності на засоби виробництва спонукають до пошуку шляхів організації господарського контролю у відповідності з сучасним соціально-економічним положенням України.

Тому особливу актуальність набуває розробка науково обґрунтованої методики контролю адміністративних витрат, яка змогла підвищити ефективність використання трудових, матеріальних і фінансових ресурсів.

Метою курсової роботи є визначення особливостей організації обліку адміністративних витрат та розробка пропозицій і практичних рекомендацій щодо створення більш раціонального механізму обліку і внутрішнього господарського контролю адміністративних витрат.

Відповідно до поставленої мети в роботі передбачено вирішення таких основних завдань:

- проаналізувати сутність адміністративних витрат, їх роль та місце в системі облікової інформації

- дослідити економічну природу управлінського обліку адміністративних витрат, їх склад

- визначити організацію і методику обліку адміністративних витрат

- проаналізувати основні напрямки ефективного розвитку адміністративних витрат

Предметом курсової роботи є теоретичні засади та існуюча практика обліку адміністративних витрат.

Об'єктом дослідження є процес ведення обліку адміністративних витрат на підприємствах.

1. Поняття, склад та класифікація адміністративних витрат.

На сьогоднішній день в науковій літературі відсутня єдина точка зору щодо сутності і визначення поняття „витрати”. До набуття чинності національних Положень (стандартів) в обліковій практиці використовувалось поняття „затрати” і „витрати”. Перше ототожнювалось з собівартістю продукції, а друге включало в себе крім собівартості ще й непродуктивні витрати, джерелом покриття яких були фонди економічного стимулювання, залишковий прибуток, цільове фінансування. У зв'язку з введенням в дію П(С)БО 16 „Витрати” під останніми розуміють зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені. Тобто, із даного визначення випливає, що витратами підприємства є вилучення коштів, яке пов'язане з господарською діяльністю, за виключенням відрахувань в фонд дивідендів, резервний (страховий) капітал і на поповнення статутного капіталу.

Більшість економістів, як відмічає В.Я. Фаріон вважають, що витрати це обґрунтоване умовами господарської діяльності споживання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів. Під напрямком обліку витрат розуміють сферу діяльності, де вимагається відокремлений цілеспрямований облік таких витрат. Простіше кажучи, якщо виникає необхідність у визначенні витрат на щось, то це щось є напрямком обліку [18].

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань.

Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу підприємства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

Ті витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг), поділяються на :

- а) адміністративні витрати;
- б) витрати на збут ;
- в) інші операційні витрати.

Адміністративні витрати - це витрати в сфері управління, які включають трудові та грошово - матеріальні витрати, пов'язані із здійсненням загального управління господарської діяльності підприємства загалом. [16].

Адміністративні витрати, пов'язані з управлінням і обслуговуванням підприємства загалом, обліковуються на активному рахунку 92 «Адміністративні витрати».

Незважаючи на те, що адміністративні витрати не включаються до виробничої собівартості продукції, методика організації їх обліку аналогічна методиці обліку загальновиробничих витрат.

До адміністративних витрат відносяться загальногосподарські витрати, які спрямовані на обслуговування та управління підприємством, а саме:

1. Витрати на заробітну плату, включаючи будь-які види грошових і матеріальних доплат, відповідно до штатного розкладу (передбачені чинним законодавством надбавки та доплати, виплати, що мають компенсаційний характер, премії, одноразові заохочення матеріальна допомога тощо):

- адміністративно-управлінського персоналу (керівників організацій, їх заступників, головних інженерів, працівників планового відділу, бухгалтерії, відділу кадрів, постачання тощо);

- робітників, які здійснюють загальногосподарське обслуговування (телефоністів, телеграфістів, радіооператорів, операторів зв'язку, операторів електронно-обчислювальних машин, двірників, прибиральниць тощо);

- іншого загальногосподарського персоналу.

2. Відрахування за встановленими законодавством нормами на соціальні заходи.

3. Витрати на службові відрядження працівників апарату управління проектної організації та робітників, зайнятих господарським обслуговуванням.

4. Витрати на транспортне обслуговування працівників (витрати на утримання та експлуатацію службових легкових автомобілів, що перебувають на балансі проектної організації (орендуються) та обслуговують працівників апарату управління), а саме:

4.1 Заробітна плата водіїв та інших робітників, що обслуговують легкові автомобілі;

4.2 Вартість паливних і мастильних та інших експлуатаційних матеріалів, знос і ремонт автомобільної гуми;

4.3 Витрати на утримання гаражів та місць стоянки легкових автомобілів (енергопостачання, водопостачання, каналізація тощо);

4.4 Амортизаційні відрахування (орендна плата), витрати на поточний ремонт, технічний огляд, технічне обслуговування легкових автомобілів та поточний ремонт гаражів і місць стоянки автомобілів.

5. Витрати на матеріально-технічне забезпечення апарату управління та інші загальногосподарські витрати, а саме:

5.1. Витрати на придбання канцелярських товарів і приладів, бланків обліку, звітності;

5.2. Витрати на утримання, експлуатацію та поточний ремонт будинків, споруд, приміщень, що використовуються для апарату управління;

5.3. Витрати на утримання основних засобів, інших нематеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна

оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);

5.4. Амортизаційні відрахування від первісної або справедливої вартості основних засобів, призначених для обслуговування апарату управління (крім легкових автомобілів), обчислені за їх первісною вартістю відповідно до встановлених норм;

5.5. Знос і ремонт швидкозношуваного інвентаря та малоцінних предметів загальногосподарського використання;

5.6. Витрати на утримання і експлуатацію всіх видів зв'язку та радіо, що використовуються для здійснення управління і перебувають на її балансі, оплата послуг зв'язку (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо), обчислювальних центрів, засобів сигналізації та інших технічних засобів управління;

5.7. Витрати на утримання, ремонт та експлуатацію лічильно-обчислювальної, машинописної, розмножувальної та іншої оргтехніки, якою користується апарат управління;

5.8. Оплата послуг, що надаються сторонніми організаціями апарату управління, включаючи витрати на обчислювальні, друкарські, розмножувальні та інші роботи;

5.9. Оплата послуг консультативного та інформаційного характеру (у тому числі витрати на придбання літератури, і передплату спеціалізованих періодичних видань), пов'язаних із забезпеченням поточної господарської діяльності, виготовленням та зберіганням продукції допоміжних служб організації, додержанням законодавства.

6. Винагороди за професійні послуги (юридичні, з оцінки майна, аудиторські - оплата за проведення обов'язкових аудиторських перевірок, передбачених законодавством).

7. Витрати на урегулювання спорів у судових органах.

8. Загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, на оприлюднення річного звіту, представницькі витрати тощо).

9. Оплата передбаченого законодавством збору за реєстрацію або її філій в органах державної виконавчої влади.

10. Витрати, пов'язані з оплатою послуг комерційних банків або інших кредитно-фінансових установ за розрахунково-касове обслуговування.

11. Одноразова допомога, що виплачується працівникам згідно з чинним законодавством під час переведення, прийому і направлення на роботу в іншу місцевість.

12. Відрахування філій (відособлених структурних підрозділів) на утримання апарату управління, а також витрати безпосередньо проектної організації на утримання корпорації, асоціації тощо.

13. Податки, збори та інші обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до собівартості проектних робіт), передбачені законами України, постановами Верховної Ради Українию

14. Витрати на сплату відсотків за фінансові кредити, одержані для поповнення власних обігових коштів, а також для придбання основних фзасобів і нематеріальних активів для поточної діяльності, незалежно від терміну кредитування.

15. Витрати на сплату відсотків (винагороди) за користування матеріальними цінностями, взятими в оренду (лізинг) для загальногосподарського користування.

Адміністративні витрати обліковують на окремому рахунку і відображають окремою статтею в Звіті про фінансові результати. Склад адміністративних витрат визнано П(с)БО 16 "Витрати".

Облік адміністративних витрат у сучасних умовах також вимагає нових підходів до вибору ознак їх класифікації, які дозволяють організувати систему управління витратами. Основними факторами, які визначають

класифікаційні ознаки адміністративних витрат підприємства певної галузі, систему їх обліку та калькулювання собівартості продукції, є:

- вид господарської діяльності підприємства;
- організаційна побудова господарської діяльності;
- галузь та підгалузь виду діяльності;
- вид продукції, що виробляється на підприємстві;
- методи оцінки об'єктів обліку;
- система організації внутрішньогосподарських відносин;
- методи формування собівартості продукції.

2. Фінансовий облік адміністративних витрат.

Для відображення загальногосподарських витрат, пов'язаних з управлінням та обслуговуванням підприємства призначений рахунок 92 "Адміністративні витрати".

За дебетом рахунку 92 "Адміністративні витрати" відображається сума визнаних адміністративних витрат, за кредитом — списання на рахунок 79 "Фінансові результати".

Аналітичний облік адміністративних витрат ведеться за статтями витрат або в розрізі елементів витрат.

Відповідно з П(С)БО 16 витратами за статтями калькуляції є: прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати, загальновиробничі витрати

На статті "Витрати на оплату праці апарату управління" обліковують, відповідно до номенклатури посад нараховану оплату керівника підприємства, його заступників, головного інженера, працівників економічної і бухгалтерської служб, секретарям-друкаркам та ін., при цьому дебетують рахунок 92, кредитують рахунок 66.

На статті "Відрахування на соціальні заходи" обліковують внески на соціальні заходи від нарахованої оплати праці працівників апарату управління, при цьому дебетують рахунок 92, кредитують рахунок 65.

На статтю "Інші адміністративні витрати" відносять канцелярські, поштові і телеграфні витрати; вартість бланків планової, облікової та звітної документації; витрати на утримання адміністративних споруд (опалення, освітлення, водопостачання, амортизація і ремонт будівель), вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів й інвентарю, страхові платежі по будівлях; їх утримання і обслуговування технічних засобів управління (диспетчерського зв'язку, обчислюваних центрів); витрати на ремонт будівель та інвентарю, утримання службового легкового транспорту, пожежної, сторожової охорони, винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські), плата за розрахунково-касове обслуговування та

інші послуги банків. Дебетують рахунок 92 "Адміністративні витрати" і кредитують рахунки: 13 "Знос необоротних активів"; 20 "Виробничі запаси"; 22 "Малоцінні та швидкозношувані предмети"; 30 "Готівка"; 31 "Рахунки в банках"; 66 "Розрахунки за виплатами працівникам"; 68 "Розрахунки за іншими операціями".

Витрати операційної діяльності групуються за такими економічними елементами:

- § матеріальні затрати;
- § витрати на оплату праці;
- § відрахування на соціальні заходи;
- § амортизація;
- § інші операційні витрати.

До складу елемента "Матеріальні затрати" включається вартість витрачених у виробництві (крім продукту власного виробництва):

- сировини й основних матеріалів;
- купівельних напівфабрикатів та комплектуючих виробів;
- палива й енергії;
- будівельних матеріалів;
- запасних частин;
- тари й тарних матеріалів;
- допоміжних та інших матеріалів.

До складу елемента "Витрати на оплату праці" включаються заробітна плата за окладами й тарифами, премії та заохочення, компенсаційні виплати, оплата відпусток та іншого невідпрацьованого часу, інші витрати на оплату праці.

До складу елемента "Відрахування на соціальні заходи" включаються: відрахування на пенсійне забезпечення, відрахування на соціальне страхування, страхові внески на випадок безробіття, відрахування на індивідуальне страхування персоналу підприємства, відрахування на інші соціальні заходи.

До складу елемента "Амортизація" включається сума нарахованої амортизації основних засобів, нематеріальних активів та інших необоротних матеріальних активів.

До складу елемента "Інші операційні витрати" включаються витрати операційної діяльності, які не увійшли до складу елементів, наведених в пп. 22-25 Положення (стандарту), зокрема витрати на відрядження, на послуги зв'язку, на виплату матеріальної допомоги, плата за розрахунково-касове обслуговування тощо.

Загальна методика побудови обліку адміністративних витрат за елементами аналогічна методиці побудови витрат виробничої діяльності, або витрат на збут. Тобто на першому етапі формуються елементи витрат — матеріальні витрати, витрати на оплату праці тощо, а на другому проводиться їх списання на фінансові результати. Це у фінансовому обліку. У внутрішньогосподарському обліку визначається можливість їх побудови за ознаками прямого або непрямого відношення до відповідного виду продукції або іншої ознаки.

Раціональна організація аналітичного обліку витрат взагалі та аналітичний облік адміністративних витрат зокрема мають важливе значення для визначення їх рівня, контролю й аналізу, а також об'єктивного визначення фінансових результатів діяльності підприємства. [9, с.201]

Аналітичний облік витрат до рахунку 92 рекомендується вести в спеціальній відомості (книзі).

Аналітичний облік до всіх інших синтетичних рахунків витрат виробничих і торговельних підприємств доцільно вести аналогічно, як рекомендовано вести аналітичний облік адміністративних витрат.

Раціональна організація аналітичного обліку витрат взагалі та аналітичний облік адміністративних витрат зокрема мають важливе значення для визначення їх рівня, контролю й аналізу, а також об'єктивного визначення фінансових результатів діяльності підприємства. [7, с.201]

Типова кореспонденція рахунків по обліку адміністративних витрат наведена у табл.1

Таблиця .1

Кореспонденції рахунків по обліку адміністративних витрат

Зміст господарської операції	Кореспонденція рахунків	
	Дт	Кт
1	2	3
Нараховано амортизацію по основних засобах і нематеріальних активах адміністративного призначення	92	13
Віднесено виробничі запаси на адміністративні витрати	92	20
Списані малоцінні та швидкозношувані предмети адміністративного призначення	92	22
Оплачені адміністративні витрати із каси підприємства	92	30
Оплачені адміністративні витрати із розрахункового рахунку підприємства	92	31
Списано витрати по відрядженню на адміністративні витрати	92	372
Віднесено частину витрат майбутніх періодів на адміністративні витрати	92	39
Проведено нарахування на заробітну плату до фонду забезпечення виплати відпусток	92	471
Віднесено вартість робіт і послуг підрядників на адміністративні витрати	92	63
Нараховано заробітну плату працівникам адміністративного персоналу	92	66

Списано адміністративні витрати на фінансові результати	79	92
---	----	----

Первинними документами при відображенні накопичення адміністративних витрат є акт виконаних робіт, акт відремонтованих об'єктів, виписка банку, довідка бухгалтерії, податковий касовий ордер, посвідчення про відрядження, розрахунково-платіжна відомість, накладна, інвентарний опис, рахунок, видатковий касовий ордер, розрахунок бухгалтерії тощо. Списання адміністративних витрат на фінансові результати оформлюється довідкою (розрахунком) бухгалтерії.

Бухгалтерськими документами, які є підставою для визначення адміністративних витрат, виступають:

- по амортизації — "Розрахунок амортизації основних засобів";
- по малоцінних та швидкозношуваних предметах — "Акт на списання малоцінних та швидкозношуваних предметів" ;
- грошових коштів — "Видатковий касовий ордер", виписка банку ;
- витрат на відрядження — "Звіт про використання коштів, наданих на відрядження або під звіт" ;
- заробітної плати — "Табель обліку використання робочого часу", а також складена на його підставі "Розрахунково-платіжна відомість".

3. Особливості управлінського обліку адміністративних витрат.

Порядок розподілу адміністративних витрат на окремі види основної діяльності підприємства з метою визначення в управлінському обліку їх рентабельності та ефективності інструкцією не встановлений. Тому підприємство під час ведення управлінського обліку повинно розв'язувати це питання самостійно, з урахуванням специфіки діяльності за аналогією з розподілом загальновиробничих витрат.

Згідно з пунктом 18 П(С)БО 16 "Витрати", рекомендується вести аналітичний облік адміністративних витрат за наведеною нижче номенклатурою статей.

За дебетом:

- 1) загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);
- 2) витрати на службові відрядження і утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу*;
- 3) витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);
- 4) винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);
- 5) витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо);
- 6) амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;
- 7) витрати на врегулювання спорів у судових органах;
- 8) податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);
- 9) плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків;
- 10) інші витрати загальногосподарського призначення.

За кредитом:

списання сальдо адміністративних витрат на фінансові результати.

Сьогодні українським підприємствам надається право самостійно розробляти власні виробничі програми, плани виробничого і соціального розвитку, визначати стратегії цінової політики, а отже, суттєво зростає відповідальність керівників за прийняті ними управлінські рішення. Для прийняття оперативних і ефективних рішень керівникам необхідна достовірна інформація про фінансово-господарську діяльність підприємства. Виконанням цього завдання і займається бухгалтерська служба підприємства.

В сучасних умовах процес управління підприємством значно ускладнився у зв'язку з наданням підприємству повної господарської та фінансової самостійності [18, с. 69].

Господарська самостійність полягає у вільному виборі організаційної форми підприємства, виду діяльності, партнерів по бізнесу, визначенні ринків збуту продукції (товарів, робіт) тощо. Фінансова самостійність підприємства полягає в його повному самофінансуванні, формуванні фінансової стратегії, політики ціноутворення тощо.

Виходячи з цього ускладнюються й завдання, що постають перед системою бухгалтерського обліку. В цих умовах не обійтись без управлінського обліку, використання якого сприяє вдосконаленню всього процесу управління підприємством, створює умови для його оптимізації [19].

Більшість теоретиків та практиків в сфері обліку дотримуються думки про те, що управлінський облік як самостійний вид формування та використання економічної інформації, не тільки має право на існування, але й загально необхідний. Ця позиція знайшла відображення в міжнародних стандартах обліку та звітності, в англійській економічній літературі, в практичній діяльності багатьох зарубіжних та вітчизняних підприємств.

Розглядаючи роль управлінського обліку, потрібно відмітити, що історично він часто мав другорядне значення після фінансового обліку. Однак розширення підприємств, зміни в технологіях, державне регулювання, а також підвищення освітнього рівня менеджерів за останні десятиріччя прискорили розвиток управлінського обліку і призвели до широкого визнання його як спеціальної області дослідження.

Саме тому впровадження управлінського обліку на підприємствах є необхідною передумовою їх успішної роботи, створення оптимальної ринкової інфраструктури, виживання підприємств в умовах вільної конкуренції та зростання їх економічного потенціалу [18, с.71].

Щомісячне списання адміністративних витрат оформляється за допомогою розрахунку (довідки), складеного працівником бухгалтерії.

Методика побудови обліку адміністративних витрат передбачає на першому етапі формування цих витрат – матеріальні витрати, витрати на оплату праці тощо, а на другому їх списання на фінансові результати. У внутрішньогосподарському обліку визначається можливість їх побудови за ознаками прямого або непрямого відношення до відповідного виду продукції або іншої ознаки.

Порядок розподілу адміністративних витрат на окремі види основної діяльності підприємства з метою визначення в управлінському обліку їх рентабельності та ефективності інструкцією не встановлений. Тому підприємство при веденні управлінського обліку повинно вирішувати це питання самостійно з врахуванням специфіки діяльності за аналогією з розподілом загальновиробничих витрат.

Загальногосподарські витрати в управлінському обліку можна включати до собівартості продукції основного виробництва (включаючи товари народного споживання, що виготовляються з відходів) і до собівартості тієї частини продукції (робіт, послуг) допоміжних виробництв, що виконується для реалізації, капітального будівництва або для непромислових господарств підприємства розрахунковим шляхом, тобто без

складання кореспонденції рахунків. До собівартості міжцехових замовлень та до собівартості забракованої продукції загальногосподарські витрати не включають.

Планування адміністративних витрат доцільно проводити за кожним центром відповідальності, враховуючи їх постійний характер та наявність змінної частини в окремих статтях.

Ведення обліку адміністративних витрат за центрами відповідальності та загальний кошторис адміністративних витрат за певний період часу служать вихідною інформацією для матеріального заохочення працівників підрозділів за економію і раціональне використання адміністративних витрат та забезпечують інформацією керівництво щодо застосування санкцій до винуватців у перевищенні планових сум адміністративних витрат [16].

При прийнятті рішення про зменшення витрат на адміністративні потреби слід бути обачливим і необхідно прослідкувати реакцію на підприємстві, щоб вдало оперувати ситуацією.

Основними умовами ефективного функціонування механізму управління адміністративними витратами підприємств є:

- готовність керівництва підприємства до певних змін і роботи в нових умовах господарювання;
- наявність менеджменту, який здатен результативно проводити процес управління витратами;
- наявність нормативно – правової бази, яка б окреслила головні аспекти функціонування цього механізму .

4. Шляхи вдосконалення обліку адміністративних витрат.

Більшість авторів визначають адміністративні витрати як витрати, пов'язані з обслуговуванням виробництва.

На їх думку, адміністративні витрати – це сукупність усіх витрат підприємства, які не можна прямо віднести на виробництво, але які є життєво необхідними, тобто без їх здійснення діяльність буде неможливою, але адміністративні витрати не гарантують отримання вигод від їх здійснення, то все ж таки непрямі вигоди підприємство отримує у будь-якому випадку.

Отже, адміністративні витрати часто розглядаються авторами у своїх наукових працях, та в більшості вони погоджуються із твердження, що адміністративні витрати – це витрати на обслуговування основної діяльності.

Потрібно здійснювати науково обгрунтований розподіл адміністративних витрат, тому проблема виникає у правильному виборі бази розподілу цих витрат. Потрібно вибрати базу розподілу, що в найбільшій мірі відповідає невиробничим накладним витратам [16].

Перш ніж розподіляти адміністративні витрати потрібно визначити об'єкт розподілу. Об'єкти розподілу можуть бути проміжні та кінцеві. Вважаємо, що проміжними об'єктами розподілу адміністративних витрат мають бути лише виробничі підрозділи, так як витрати допоміжних підрозділів в кінцевому результаті включаються в собівартість виробленої продукції і розподіл адміністративних витрат ще й на ці підрозділи призведе до подвійного їх включення в собівартість продукції. Кінцевими ж об'єктами розподілу адміністративних витрат є окремі види продукції.

Наведені пропозиції щодо удосконалення обліку адміністративних витрат не відкидають сучасної методики їх обліку. Вважаємо, що у фінансовому обліку адміністративні витрати мають списуватись на рахунок 79 «Фінансові результати». В управлінському ж обліку адміністративні витрати потрібно розподіляти на окремі види виробленої

продукції, формуючи її повну собівартість. При цьому досліджувані витрати не будуть капіталізуватись у виробничих витратах, а керівники матимуть необхідну їм інформацію[18, 70].

Виходячи з особливостей обліку адміністративних витрат можна виділити ряд основних проблем, зокрема таких як:

- неправильне визначення і недостовірні оцінки витрат діяльності;
- неправильне документальне оформлення і несвоєчасне відображення в реєстрах обліку витрат діяльності;
- надання неповної і недостовірної інформації про витрати діяльності для потреб управління.

Вирішення проблем вдосконалення обліку адміністративних витрат підприємств України, можна розглядати з трьох позицій:

- порівняння національних та міжнародних стандартів з обліку витрат;
- співвідношення бухгалтерського та податкового обліку витрат;
- автоматизація облікового процесу.

Щодо вдосконалення обліку адміністративних витрат, то доцільно було б, для забезпечення процесу документування операцій пов'язаних із списанням адміністративних витрат, використовувати пробну форму при списанні витрат від операційної діяльності, це значно б спростило роботу бухгалтера, а головне позбавило б документа на списання витрат бухгалтерського суб'єктивізму (кожен бухгалтер складає довідку на списання відповідно до своїх потреб та свого розуміння, що часто є незрозумілим для інших користувачів, наприклад при зміні бухгалтерів чи при перевірці).

Стосовно шляхів вдосконалення обліку адміністративних витрат, можна виокремити наступні:

- вдосконалення та зміна законодавчої бази з метою забезпечення достовірності інформації про витрати для потреб управління;
- вдосконалення методики визначення і оцінки витрат діяльності;

- встановлення більш чіткого та обов'язкового покарання в разі неправильного документального оформлення і невчасного відображення в реєстрах обліку витрат діяльності та в разі надання неповної і недостовірної інформації про витрати діяльності для потреб управління;
- покращення та вдосконалення комп'ютерних систем призначених для автоматизації облікової роботи;
- обов'язковість застосування автоматизованих систем обліку на підприємствах, з метою точності та зручності обліку.

Висновки

В діяльності будь-якого підприємства виникають витрати пов'язані з організацією та управлінням. Витрати по організації виробництва та управління поділяють на дві групи: загальновиробничі та адміністративні. До загальновиробничих відносять витрати, які пов'язані з організацією виробництва і керівництвом окремих галузей підприємства. До адміністративних відносять витрати пов'язані з управлінням та обслуговуванням підприємства в цілому.

Облік адміністративних витрат в господарстві здійснюється у відповідності до П(С)БО 16 «Витрати».

Первинними документами при відображенні накопичення адміністративних витрат є накладні, рахунки, авансові звіти, розрахунки бухгалтерії, таблиць обліку робочого часу тощо. Для обліку адміністративних витрат в господарстві призначений рахунок № 92 „Адміністративні витрати”.

В сучасних економічних умовах актуальною є розробка і використання у практиці обліку та контролю нових підходів до ефективного управління непрямими витратами, важливе місце серед яких займають адміністративні.

Здійснення національної реформи бухгалтерського обліку та введення в дію П(С)БО 16 “Витрати” внесло докорінні зміни до складу і формування собівартості промислової продукції (робіт, послуг) та викликало появу адміністративних витрат, що прийшли на зміну загальногосподарським. Дослідженням встановлено, що не можна ставити знак рівності між загальногосподарськими та адміністративними витратами, між ними існує низка відмінностей.

З метою забезпечення одностайності методологічних і методичних принципів обліку і контролю адміністративних витрат велике значення має розробка їх раціональної класифікації.

В умовах реформування економіки України та здійснення комплексної реформи вітчизняного бухгалтерського обліку та розвитку управлінського обліку важливого значення набуває організація на підприємствах ефективного обліку витрат на основі розробки власної облікової політики, здатної задовольнити потреби всіх ланок управління у релевантній інформації про фінансовий стан та перспективи розвитку підприємства. Розробка такої облікової політики можлива за умови застосування у практичній діяльності підприємств сучасних методів обліку і контролю адміністративних витрат. Актуальності у цьому сенсі набувають дослідницькі роботи, що враховують специфіку кожної окремої галузі національної економіки, мають спрямованість на її технологічні та економічні відмінності.

Вдосконалення бухгалтерського, управлінського обліку адміністративних витрат підприємств є складовою подальшого вдосконалення процесу управління господарською діяльністю підприємств у ринкових умовах та покращення їх фінансових результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бутинець Ф.Ф. та ін. Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник. – 4-вид. доп. і перероб. – Житомир: ПП “Рута”, 2007. – 688 с.;
2. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік: проблеми визначення // Вісник ЖІТІ. - Сер.: Економічні науки .-2001.-№ 17.-С. 3-14.
3. Бухгалтерський фінансовий облік. Підручник / За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – 3-тє вид., перероб. і доп. –Житомир: ЖІТІ, 2001. –672с.
4. Волкова І.А.Фінансовий облік: Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2008. - 228 с.
5. Гарасим П.М., Кізіма А.Я., Забчук В.Д., Кушнірик І.П., Хомин П.Я. Фінансовий облік і звітність на підприємствах різних галузей: Навч. посібник / За ред. Хомина П.Я. —Тернопіль: Астон, 2000. –288 с.
6. Дишко І.Ю., Штулер Ю.Ю. Теоретичні аспекти сутності і класифікації адміністративних витрат // Актуальні проблеми економіки. – 2010. - №5. – С. 222-227.
7. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:// <http://zakon.rada.gov.ua/cgi/iaws/main.cgi?reg>
8. Ільків Л.А. Класифікація витрат виробництва як необхідна передумова об'єктивного обліку і дієвого контролю // Облік і фінанси АПК. -2007. - №1-2. -с. 105.
9. Лісовий А.В. Мікроекономіка: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 208 с.;
10. Методичні рекомендації по організації та веденню бухгалтерського обліку (за ред. Лузана Ю.Я., Михайлова М.Г., Жука В.М.) // Облік і фінанси АПК. - 2005. - №2. - с.106-187
11. Планування діяльності підприємства/ Тарасюк Г.М., Шваб Л.У. Навч. Посіб. – К.: каравела, 2003. – 427 с.

12. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 "Витрати" затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.99 р. №318 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://www.dtkk.com.ua/documents/dovidnyk/nsbo/05nov5.html>
13. Пушкар М.С. Фінансовий облік: Підручник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2002. – 628 с.;
14. Соколовська Н. Поштові витрати підприємства: бухгалтерський облік та оподаткування // Все про бухгалтерський облік. -2011.-№31.-С. 33.
15. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: Підруч. Для студ. Екон. Спец. Вищ. Навч. Закл. – 6-те вид. – К.: А.С.К., 2008. – 784 с.;
16. Фаріон, В. Я. Формування та облік адміністративних витрат підприємств [Електронний ресурс] / В. Я. Фаріон // Економічні науки. Сер. Облік і фінанси. – 2011. – Вип. 8 (29), ч. 4. – С. 336-342.
17. Фаріон, В. Управління витратами в умовах автоматизації обліку на підприємствах спиртової промисловості / В. Фаріон // Економічний аналіз : зб. наук. праць каф. екон. аналізу Терноп. нац. екон. ун-ту. – Тернопіль, 2008. – Вип. 3 (19). – С. 321-323.
18. Фаріон, В. Я. Сутність витрат як економічної категорії [Електронний ресурс] / В. Я. Фаріон // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Сер. Економічні науки. – 2013. – Вип. 1 (49). – С. 44-47.
19. Хорнгрен Ч. Управленческий учет / Хорнгрен Ч., Фостер Дж., Датар Ш.4 пер. с англ. – СПб, 2005. – 1008с.
20. Череп А.В. Проблеми обліку і аналізу адміністративних витрат // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. - №9(52). – с.68-73.